

היום נלמד בעזרת ה':

עירובין דף ה

מיעוט גובה הקורה: כאשר קורת המבוי גבוהה מעשרים אמה והוא רוצה למעט את גובהו על ידי בניית איצטבא בתחתיתו, באיזה רוחב היא צריכה להיות?

נחלקו בדבר - לרב יוסף מספיק טפח מתחת לקורה שרוחבה טפח, ולאבי ארבעה טפחים.

הגבהת המבוי: כאשר המבוי נמוך מעשרה טפחים והוא מעונין להגביהו על ידי חקיקה בקרקע, באיזה רוחב היא צריכה להיות? כאן לכו"ע צריך רוחב גדול יותר כיון שחסרה כאן צורת מבוי (למבוי זה אין דפנות בגובה מינימלי – עשרה טפחים).

ונחלקו בדבר - לרב יוסף ארבעה טפחים זהו השטח המינימלי למבוי, ולאבי ארבע אמות.

מבוי שנפרץ מצידו כלפי ראשו: בתחילת המבוי לאחר קטע קטן מהכניסה נפרצה חומת המבוי בצידה האחד.

יש דין במבוי שפירצה עד עשר אמות נחשבת כפתח. אמנם כל זאת כאשר יש מינימום של חומה בתחילת המבוי באורך ד' טפחים (ויש מי שסובר ד' אמות) שאז החלק הזה נחשב למבוי והפירצה לפתח שלו, אבל אם אין בתחילה חומה באורך ד' טפחים, עדיין אין כאן מבוי, ורק אם הפירצה קטנה מ-ג' טפחים המבוי כשר שאז אמרינן 'לבוד' ואנו רואים את חלקי החומה שבין הפירצה כמחברים זה לזה.

צורתו של מבוי היא שיהיה מאורך דהיינו אורכו יותר על רוחבו. ושהיו מינימום שתי חצרות פתוחות לתוכו, כאשר כל פתח הוא מינימום בגודל ד' טפחים. לפי זה האם יתכן לומר שמינימום של מבוי הוא ד' טפחים אורך על ד' טפחים פחות קצת רוחב?

הגמרא תבאר שאפשר לעשות זאת ע"י בניית פתחי החצרות באלכסון משני הצדדים של המבוי שאז כל פתח נשאר רחב ד' טפחים כולל המשקופים היוצרים את צורת הפתח.

(המשך בדף הבא ↓)

(המשך מדף קודם ↑)

לחי הבולט מדופנו של מבוי: מבוי נותר בטלטול, ע"י הצבת קורה מעליו או העמדת לחי בכניסה. אלא שכאשר הכניסה למבוי אינה פתוחה במלואה וישנו קיר היוצר דופן קדמית בחלק משטח הכניסה, אם הקיר אורכו פחות מד' אמות הוא נידון כלחי אף שלא בנו אותו למטרת לחי (כיון שלחי העומד מאליו כשר). אך אם הקיר באורך ד' אמות הוא נידון כחלק מהמבוי והפתח צריך לחי אחר להתירו. הגמרא תבאר היכן מעמידים את הלחי הזה.

עומד מרובה על הפרוץ: כאשר ישנם פירצות בגדרות החצר או בכותל המבוי ישנו דין שאם 'העומד מרובה על הפרוץ' הרי זה כשר.

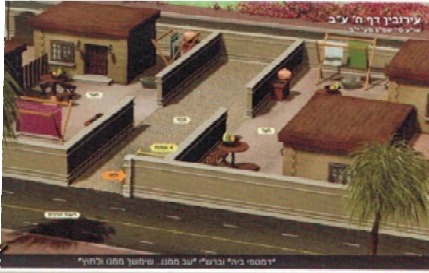
מכאן, שכל הנידון הקודם של 'לחי הבולט מדופנו של מבוי' - קיים רק אם פתח המבוי רחב שמונה אמות. אבל אם הוא רחב שבע אמות הרי העומד (= קיר הלחי הבנוי בפתח ברוחב ד' אמות) מרובה על הפרוץ (= הפתח הרחב רק ג' אמות), ואין צורך בלחי נוסף (כיון שרק כאשר פתח המבוי פתוח לכל רוחב הכניסה למבוי צריך להתירו בלחי וקורה, כדי שלא יטעו האנשים ויבואו לטלטל מהמבוי לרשות הרבים).

לדעת רב אשי גם בפתח רחב שמונה המבוי אינו צריך לחי נוסף. מכיון שבדרך כלל אי אפשר לצמצמם ובהכרח או שהקיר רחב מעט יותר משמונה ואז העומד מרובה, או שהוא צר יותר משמונה ואז הוא נידון כלחי. ואף שיתכן שצמצם ובנה את הקיר באורך מדויק של ד' אמות - מידי ספק לא יצאנו, וספק דרבנן נקיטין לקולא.

0050

0049

0052

0051

0054

0053

0056

0055

עיצוב והפקה:

"אור הספר התורני" 052-7628377

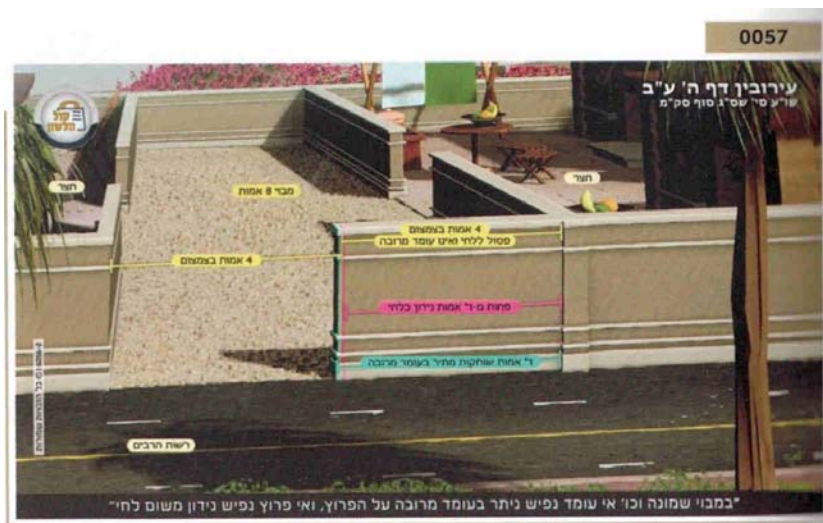
להצטרפות:

mabatlada18@gmail.com

052-342-4473

הציורים נלקחו מספר 'מראות עירובין' שבהוצאת 'קול הלשון', וכל הזכויות שמורות להם